

Konvencija S. D. Z. je proti lastnemu glasilu

14. zasedanje 9. konvencije SDZ
v torek, 20. sept. dopoldne

Ob 9. uri konvenčni predsednik Trebec otvoril zborovanje. Čita se zapisnik pondeljkeve dopoldanske seje. Predlagano, da se Vehovčev slammik vrže iz zapisnika. Zapisnik se sicer sprejme v celoti. Konvenčni predsednik naznanil žalostno vest, da je zopet umrl en član Zveze in sicer brat Frank Antončič, član društva št. 1. To je že tretji član, ki je umrl, odkar je konvencija začela zborovati.

Brat Dolenc pravi, da se nekateri delegatje registrirajo, potem pa odidejo iz zbornice. Brat Virant pravi, zakaj pa imamo vratarja. Brez dovoljenja predsednika ne sme nihče iz dvorane. Odsek za pravila priporoča staro plačilno lestvico z nekaterimi spremembami, kot jih zahteva država. Odbor za pravila tudi predlaga, da oni, ki bi sestavljali pravila, imajo pravico spreminjati posamezne besede v provizoričnih pravilih, da bodo slovnično pravilne, toda da bodo odgovarjale natančno pomenu sprejetih pravil.

Potem pa pride na vrsto najbolj zanimiva točka vse konvencije: vprašanje glede glasila. Konvencije sklene, da se o tem takoj razpravlja. Brat Dolenc predlaga, da konvencija začne z lastnim glasilom, češ, da mu je tako društvo naročilo. Brat Pucelj pravi, da so zato uvedli, da se asesment novih članov v prvem letu vložijo v upravni sklad, da se bo lahko izdajalo lastno glasilu. Pravi, da je dosti finance pripravljene za to. Pravi, da je bila dosedaj ena polovica članstva brez glasila, druga polovica pa je imela glasilu. Predsednik konvencije poudarja, da se stvar prav lahko hitro reši, brez velikih debat. Kdor je za lastno glasilu naj glasuje ne. Sestra Bradač je, da ostane tako kot je bilo dosedaj. Srebot je proti lastnemu glasilu. Zalar zahteva poimensko glasovanje. Pove, da je glavni odbor dal na splošno glasovanje zadevo lastnega glasila in je članstvo v ogromni večini lastno glasilu zavrnilo. Torej se ravna po volji članstva. Sestra Supan pravi, da se nikakor ne moremo zanašati na upravni sklad, da bi vzdrževal lastno glasilu, ker ni sredstev, kajti mladina bo zahtevala svoje in mladini moramo dati, kar zahteva, ako jo hočemo obdržati. Brat Okorn je proti sedanjemu glasilu. Brat Kushman pove, da mu je društvo naročilo glasovati proti lastnemu glasilu. Brat Levstik je proti lastnemu glasilu, ker dobro ve, da bo lastno glasilu prineslo veliko naklado. Rad bi vedel, koliko bi lastno glasilu veljalo kot tednik, koliko se bo dalo za kampanje, koliko za sport, koliko za napredek mladine. Brat Pollack je za lastno glasilu. Brat Penko pojasnjuje, da prinesejo preliminarne police samo \$6.500 dohodkov letno v upravni sklad, to pa le, ako se dobi najmanj 500 novih članov. Konvencija je že povečala plače glavnim odbornikom za preko \$2.000 na leto, sport bo veljal Zvezo najmanj \$2.500, ako se želi ustreči mladini in še to je malenkostna

vsota. Torej ali bomo dali za tiskanje lastnega glasila ali bomo prezrli mladino in ostali dolžni plače glavnim odbornikom? Kje je pa organizator? Koliko bo on veljal letno organizacijo? Kje je torej denar za lastno glasilu, razven če se ne vpelje naklada na vsakega člana.

Brat Gornik konstatira, da je članstvo SDZ 73-procentno proti lastnemu glasilu. O tem se je dobro poučil, ko je obiskoval seje raznih društev in je videl na lastne oči, kako so člani glasovali proti. Vpraša se mladino, če je pripravljena žrtvovati atletiko in kulturne prireditve v prid lastnega glasila. Brat Pucelj izjavi, da je glavni odbor izjavil, da lastno glasilu lahko izhaja brez vsake naklade. Brat Gornik zanika, da bi to kdaj rekel, pač pa je povedal, da če dobi Zveza 600 novih članov na leto, da dobi od tega upravni sklad \$7.500 nadaljnih dohodkov na leto.

Brat Svetek predlaga, da se listina govornik črta in se preide na glasovanje. Ugovor. Delegatje bi se radi govorili. Brat Gornik prosi delegacijo naj nikar več ne zvrta enakih bremen, kot je lastno glasilu, na odgovornost glavnega odbora. Poslušaj naj se glas članstva. In kaj pomeni ta glas je iniciativa jasno pokazala. Sedanje glasilu velja \$135 na mesec. Člani dobivajo vse, kar zahtevajo. Tajniki so pravi agitatorji za napredek Zveze, tistim je treba dati nekaj tisočakov. Končno pravi brat Gornik, da sploh ne potrebujemo nobenega glasila, kdor hoče videti račune Zveze naj pride v glavni urad! Brat konvenčni predsednik ponovno prosi, da so delegati kratki v govorih. Terbižan je mnenja, da so nekateri "na fencu." Vsi naj glasujejo. Pravi, da je prazen strah, da bodo stroški z lastnim glasilom tako visoki. Brat Braniselj predlaga zaključek debate. Brat Gliha pravi, da Zveza ne potrebuje lastnega glasila, in da lastno glasilu nekaj velja, je gotovo, kajti brez nič ni nič. Sestra Zalokar pravi, da je slišala predlog, da je urednik glasila član glavnega odbora, da bi potem urednik dobil nagobčnik, in bi člani ne mogli več svobodno se izražati, pač pa kimati z glavnim odborom. Odmor.

Po odmoru pravi brat Klemen, da vlada na konvenciji velika hinavščina. Brat Supan pravi, da zastopa društvo Mir in upa, da se bo afera mirno poravnala. Je proti lastnemu glasilu. Enako Vičič, ki stavi vprašanje, koliko bi stalo glasilu, ako bi se enkrat na teden vsaki družini pošiljal en iztis.

Sestra Kalan je proti lastnemu glasilu, ker se boji naklad, je pa za dvojno glasilu. Sušnik je za lastno glasilu. Pozivlje se glavni odbor, da prinese na dan račune, koliko velja lastno glasilu, zakaj glavni odbor to zahteva. Brat Turek govori o velikih stroških lastnega glasila in pravi, da ga malokdo čita, pač pa čitajo dnevnik. Glavni tajnik poudarja, da lahko dobi urednika, ki zna perfektno angleško in slovensko za \$100. Albina Novak vpraša, če je

sploh kak denar za začetek lastnega glasila. Niga. Včeraj je delegacija odglasovala, da se prikraja podpora starim, sirotinim članom, a danes pa želijo tisoče trošiti za lastno glasilu? Bodimo torej previdni! In potem je od strani glavnega predsednika in glavnega tajnika zopet padlo nekaj grenkih po dušah naših urednikov, katere smo z največjo potrpežljivostjo prenesli, ker se pač na konvenciji zagovarjati ne smemo. Neko stavi predlog, da se uredniku vzame pravica, da bi "napadal" glavni odbor.

Končno pride roll call. Vsi oni, ki so za lastno glasilu, naj glasujejo "da," kdor je proti, naj glasuje "ne." Za lastno glasilu je glasovalo 41 bratov in sester, proti lastnemu glasilu pa 63 bratov in sester. Eden nevtralen, enajst jih ni navzočih. "Stima," je rekel brat Zorič.

Takoj potem stavi brat Dolenc predlog, da SDZ nima sploh nobenega glasila. Glavni tajnik je z veliko vnemo zagovarjal ta predlog, da je Zveza brez glasila. Vprašanje nastane, če je to postavno. Nastala je zopet velika debata. Brat Terbižan stavi predlog za roll call, da nima SDZ nobenega glasila. Sestra Zalokar primerja no pripomni, da zakaj se boji glavni odbor glasila, ko je glasilu parkrat opomnilo članstvo na gotovo poslovanje od strani glavnega odbora. To je vzrok, da je glavni odbor proti glasilu, ker je bil napaden, oziroma kritiziran. Če bi ga pa glasilu hvallila in kimalo z njim, tedaj bi bil glavni odbor za glasilu, je rekla sestra Zalokar.

Nastane poimensko glasovanje. Da ostane glasilu je bilo oddanih 67 glasov, da smo brez glasila pa samo 37. Ura je polne in konec debate.

15. zasedanje 9. konvencije SDZ v torek popoldne.

Čita se zapisnik pondeljkeve popoldanske seje, ki se z več popravki odbori. Brat Surtz predlaga, da mora imeti SDZ nekako glasilu za oglaševalne svrhe. Glasilu pomaga graditi Zvezo, a če ni glasila, je Zveza mrtva. Predlaga, da se določi tri strani v časopisu za zvezne zadeve. Poleg tega bi moral biti urednik član glavnega odbora, in glavni odbor bi urejeval dotične strani.

Delegat Terbižan stavi resolucijo proti fašizmu in nacizmu, zlasti kar se tiče naših bratov zaslužjenih na Primorskem in na Koroškem. Odbor za resolucije je prepustil to zadevo konvenciji. Konvencija odobri enoglasno to pravilno resolucijo. Sklene se, da se pošlje Hrvatski Katoliški Zvezi, ki zboruje te dni v Detroitu, pozdrav.

Brat Vičič podpira Surtzev predlog. Sestra Zalokar pravi, da je konvencija ukrenila vse glede glasila in da se preide k dnevnemu redu. Brat Vidic vprašuje, kakšno glasilu bomo imeli: Plain Dealer, Press ali Shopping News. Brat Surtz je mnenja, da naj konvencija odloči, kateri slovenski časopis naj bo glasilu Slovenske Dobrodelne Zveze. Splošno odobravanje, toda debata se nadaljuje.

Brat Pucelj vpraša, če se bo

glasilu pošiljalo na vsakega člana ali na vsako družino? Brat Okorn je mnenja, da se na konvenciji zahrbtno dela. Pravi, da moramo imeti nekako glasilu. Konvenčni predsednik pove delegaciji, da naj bo Ameriška Domovina še znaprej glasilu SDZ in večina bo zadovoljna, kot se je izkazalo pri glasovanju dopoldne. Potem bo tudi konec vsake debate. Brat Penko pravi, da če se pošilja glasilu posameznim članom, da je to brez pomena. Treba bo plačati urednika in plačati precej visoke stroške za tiskanje. Sušnik je za to, da najcenejša ponudba se upošteva. Brat Kushman pojasnjuje predlog, rekoč, da bomo potrebovali posebno prilogo, ki naj se pošlje vsem članom. Brat Trebec, da je to samostojno glasilu. Ana Traven zahteva, da sta oba dnevnika v Clevelandu glasilu SDZ. Člani ugovarjajo. Zalar pravi, da takega glasila kot smo ga imeli sedaj, ne smemo več imeti. Končno je sprejet predlog, da se posebna priloga z redno številko časopisa, kjer bo tiskana, pošlje na vsako družino Zveze. Brat Gornik predlaga, oziroma svetuje, da bi se iz Chicaga lahko dobili ponudbo za tiskanje glasila.

Brat Pucelj stavi vprašanje, v kakšnem duhu bo pisana ta priloga glasila? Kakšne bodo smernice? Koliko iztisov se ga bo tiskalo? To je takorekó lastno glasilu! Končno naroči zbornica odvetnikoma Surtzu in Kushmanu, da preštudirata zadevo glede glasila in poročata zbornici. Ali se bo pošiljala po pošti ali po dečkih Predlog, da se pošlje samo članom samo priloga, kar je pa proti poštini postavam. Ali bo urednik plačan ali ne? Kaj pa angleški urednik? Kdor bo urejeval in popravljaj dopise članstva in poročila iz glavnega odbora?

Odmor. Po odmoru odredi predsednik konvencije na zahtevo konvencije, da se odstranijo poslušavci iz dvorane in gredo na balkon. Več delegatov se je pritožilo, da jih poslušavci motijo. Nastopi odbor za obtožbe in pritožbe. Naš poročevalec je nekaj časa poslušal in sledil razsodbam odbora za pritožbe in prizive, potem je pa moral prenehati, ker se je vse prehitro vršilo in poročevalec ni mogel slediti vsem imenom, ki so bila predložena.

Društvo Mir št. 10 se dovoli \$10.00 za baseball klub organizacijo, ker je društvo imelo velike stroške s tem. Cankarjevi ustanovi se za \$12.00, in enako svoto tudi Kulturnemu vrtu. Samostojnemu pevskemu društvu se podari \$20.00. Bivši gl. tajnik Kogoj prosi za povrnitev asesmenta. Odloči se, naj se posluži tozadevno sodnije. Odkloni se prošnja brata Pozelnika glede posojila, ker pravila določujejo, da se ne sme posoditi posameznemu preko \$10.000.

Brat Zorich pove, da ima še 180 prizivov od posameznih članov, toda konvencija jih ne more upoštevati, ker niso bili pravilno predloženi. Končno naznani glavni tajnik, da so v zadnji kampanji zmagali moški, kar je v veliko zadovoljstvo moškimi članom zbornice.

Za Roosevelta je še vedno večina ameriškega državljanstva, kljub porazom, katere so doživeli njegovi kandidati

Washington, 20. septembra. Dasi je predsednik Roosevelt tekom meseca septembra doživel tri takozvane "politične poraze" pri primarnih volitvah, ko niso bili nominirani kandidati, katere je on priporočal, pa je Roosevelt še vedno najbolj popularen demokrat v Zedinjenih državah. Še vedno stoji pribito dejstvo, da ako bi se predsedniške volitve vršile danes, da bi bil Roosevelt brez vsakega vprašanja izvoljen in bi dobil 59 odstotkov vseh oddanih glasov državljanov.

Smatra se, da nekateri Rooseveltovi prijatelji niso iskreni in to je bil vzrok, da so bili poraženi pri primarnih volitvah. Rooseveltova osebnost pa še vedno nadkriljuje vse demokrate v Ameriki.

Zlasti je ugodno znamenje, ker je Roosevelt tekom sedanjega sve-

tovne krize glede diktatorstva se izjavil, da se Amerika pod nobenim pogojem ne bo vmešavala v tujezemsko politiko. Amerikanci to stališče stoprocentno odobravorajo.

Obenem priča najnovejše glasovanje glede popularnosti Roosevelta, da se ameriški državljani nikakor ne bodo več vrtnili k reakcionarnemu sistemu vlade, pač pa bo ogromna večina sledila liberalnim idejam Roosevelta.

Ta pojav v ameriški javnosti, pravijo poznavalci razmer, dokazuje, da nima noben republikanski kandidat za predsednika v letu 1940 prilike, da bi bil izvoljen predsednikom, razven ako bo zastopal enake ideje, kot jih predstavlja predsednik Roosevelt.

Anglija strastno deluje, da pridobi Francijo za premirje in kompromis v krizi, ko izziva diktator Hitler Evropo na svetovno vojno

London, 19. sept. Angleška vlada si silno prizadeva, da pridobi Francijo na svojo stran, da glasuje za kompromis med čehoslovsko vlado in med Hitlerjem, da se tako prepreči nov izbruh svetovne vojne.

V Londonu se je v nedeljo in v ponedeljek vršila konferenca angleških in francoskih ministrov. Na konferenco je pihel z rakoplovom tudi češki minister za javno blagostanje Necas.

Pod besedo kompromis se razume, da je nasvet Anglije, da glasujejo sudetski Nemci v Čehoslovakiji glede svoje pripadnosti. Ako se dovoli prebisciti ali takozvano narodno glasovanje, tedaj je očitno, da bodo Nemci v čehoslovski republiki glasovali za Hitlerja.

Frank Antončič

Po dolgi bolezni je umrl poznani rojak Frank Antončič, star 44 let, stanujoč na 6516 St. Clair Ave. Doma je bil iz vasi Markovice pri Starem trgu pri Ložu, odkoder je prišel v Ameriko pred 31. leti. Tu zapušča žalujočo soprogo Agnes, rojeno Modic, si nara Franka in sestro Elizabeth Wintar. Ranjki je bil član društva Slovenec št. 1 SDZ. Ob času svetovne vojne je služil v ameriški armadi. Pogreb ranjkega se vrši v soboto zjutraj ob 10. uri v cerkev sv. Vida iz Frank Zakrajšek pokopnega zavoda na 6016 St. Clair Ave. Preostali sorodnikom naše globoko sožalje! Naj bo mirna ameriška zemlja pokojniku!

Zadušnica

V petek 23. septembra se bo brala ob osmih sv. maša v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. za pok. Anton Planinšek. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Prihodnja seja

Prihodnje zasedanje mestne zbornice ne bo v ponedeljek 25. septembra, pač pa šele v sredo 28. septembra.

Druge se bodo pa ženske potrudile. Zaključek zborovanja ob 5. uri popoldne.

Smrtna kosa

V torek zjutraj je po dolgi bolezni preminula Elizabeth Cetinski, rojena Kvaternik, stara 58 let, stanujoča na 989 Addison Rd. Tu zapušča soproga Mateja in tri sinove: Matthew ml. Anton in Charles in sestro Mary v Pennsylvaniji. Rojena je bila v fari Brod Moravice, kjer zapušča sestro Katarino. V Clevelandu je živel 33 let. Bila je članica društva Majka Božja Bistrička št. 47 HBZ. Pogreb se vrši v četrtek popoldne ob 1:30 iz Jos. žele in Sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. in na Highland park pokopališče. Bodi ranjki ohranjen blag spomin. Preostali naš sožalje!

Martha Washington

Ako želite v resnici dobro zabavo, nekaj prijaznih uric in izvirno postrežbo se boste gotovo udeležili v soboto večer plesa, ki ga priredi priljubljeno društvo Martha Washington št. 38 SDZ v S. N. Domu. Vstopnina je samo 30 centov. Igral bo Trebarjev orkester in potem že veste, da se bodo pete lahko sukale okoli dvorani. Dekleta so se pripravila za najboljšo postrežbo gostom v jedi in pijači. Vse občinstvo je kar najbolj prijazno vabljenko obilni udeležbi.

22 divizij nemškega vojaštva ob češki meji

London, 21. sept. Sem so dospela poročila, da je Nemčija zbrala 22 divizij vojaštva ob češki meji. Francoski poslanik je obiskal včeraj nemško ministerstvo za tujezemске zadeve in izjavil, naj Nemčija ne hiti preveč, ker namerava angleški minister-ski predsednik jutri priti k Hitlerju. Obenem se je zbral danes zjutraj ob 6. uri polnoštevilni češki kabinet, da naredi končno odločitev. Odločili bodo ali naj se podajo Nemcem ali naj se borijo. Ko gredo te vrstice v tisk ministri še vedno zborujejo. Obenem se sporoča, da sta včeraj obiskala francoski in angleški poslanik predsednika češke republike Beneša in silila v njega, da se poda Nemcem in privoli v razkosanje Čehoslovake. Zahtevala sta točen odgovor — da ali ne. Izjavila sta, da, ako se Češka ne poda, da bo najbrž zginila s površja.

Nesreča v Lorainu

Šele včeraj smo zvedeli, da se je pripetila težka nesreča družini Charles Urbas, 1700 E. 28th St., Lorain, O. Družina Urbas se je vračala v nedeljo zvečer domov, ko se je ponesrečil njih avtomobil na česti št. 58. Mati je pestovala 6 mesecev staro hčerko Patricijo. V nesreči ji je dete iztrgalo iz rok in je trupelce hčerke bilo vrženo iz avtomobila tako, da je na mestu mrtvo obležalo. Mater so odpeljali v bolnišnico. Dobila je težke poškodbe. Tudi oče se je moral zdraviti v bolnišnici. Pogreb otroka se je vršil včeraj popoldne iz cerkve sv. Ladislava. Naše globoko sožalje prizadeti družini.

Nov grob

Danes zjutraj je umrl rojak Jakob Hiti, 1200 Norwood Rd. Bil je član društva Slovenec št. 1 S. D. Z. in član društva Cleveland št. 126 SNPJ. Hiti je že četrti član S. D. Z., ki je umrl tekom konvencije. Pogreb bo vodil August F. Svetek. Podrobnosti jutri.

Izgubljeno

Izgubila se je ročna torbica v nedeljo večer v cerkvi sv. Vida, ali od cerkve po Norwood do St. Clair in 65. ceste. Pošten najditelj je proš, da jo vrne na 1405 E. 41st St.

Listnica uredništva

Naročnik. Tekom svetovne vojne, ki se je začela 1914 in se je končala v letu 1918, je bilo vsega skupaj ubitih in ranjenih na strani zaveznikov nekako 27,000,000 oseb. Na strani Nemcev, Avstrijcev in ostalih zaveznikov pa je bilo ubitih in ranjenih nekako 17,000,000 oseb. Na fronti je padlo 57,000 ameriških vojakov in nekako 106,000 jih je bilo ranjenih.

Tako se jih užene

V slaščičarno Frank Stellarja, ki se nahaja na 8300 Superior Ave., sta prišla sinoči dva roparja, ki sta najprvo naročila dve steklenici sladke pijače, nakar sta potegnili revolverje in zahtevala denar. "Kaj hudiča!" je rekel lastnik slaščičarne, Frank Stellar, "vidva smrkovca bosta meni grozila!" In prijel je za steklenico "popa" in udaril enega roparja po glavi, da je videl 999 sonc, nakar sta oba roparja na vso ihto jo odkurila iz trgovine.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 221, Wed., Sept. 21, 1938

Pristojbine za ameriško državljanstvo

Poznani prijatelj tujcemcev v Ameriki kongresman Emanuel Celler iz države New York je imel te dni govor, v katerem je izjavil, da bo začel z odločilno borbo, da se znižajo pristojbine, katere zahteva ameriška vlada od onih tujcemcev, ki prosijo za državljanstvo papirje. Kongresman Celler pravi, da se mnogokrat čuje, kako so tujcemci počasi, da si pridobijo državljanstvo pravice, toda pogledati je treba tudi na drugo stran in priznati, da je ameriška vlada silovito visoka v svojih cenah, katere tirja od tujcemcev, da si pridobijo ameriško državljanstvo pravico. Zlasti v dnevih depresije je bilo tisočim nemogoče zmagati visoke stroške, ki so združeni s pridobitvijo ameriškega državljanstva papirja.

Mi pri uredništvu Ameriške Domovine smo tozadevno že ponovno posredovali v Washingtonu, ne da bi bile naše prošnje in zahteve dosledaj uslišane. Enako se bori že dolga leta znana FLIS organizacija in nam prijazni ameriški postavodajci. Oh, ja, imamo dosti prijateljev, toda ameriški kongres, zlasti senatna zbornica v Zedinjenih državah je tako konstituiran, da en človek lahko podre vse dobre namene naših prijateljev.

Da ponovimo, kar smo že parkrat napisali: Poslanska zbornica kongresa je že lansko leto sprejela postavbo, da se olajša pridobitev ameriškega državljanstva papirja starim ljudem. Predlog se je glasil: vsak tujec, ki je prišel v Zedinjene države pred 5. februarjem, 1917, in ki je dobrega značaja, in ki ima prvi papir in je star več kot 50 let, dobi nemudoma drugi državljanški papir, ne da bi mu bilo treba kaj plačati ali da bi bili zaslišani na sodnji.

Potem ko je bil predlog sprejet v poslanski zbornici kongresa, je prišel pred senatno zbornico kongresa. Tam je prečel sprejet predlog senator Reynolds iz South Carolina, eden najbolj zagrzanih divjakov napram tujcem. Pa so zadnji dan zborovanja kongresa v letošnjem letu senatorji, ki so naklonjeni tujcemcev, in med njimi zlasti senator Bulkley iz države Ohio, dognali, da senator Reynolds ni navošč. Hitro so prinesli predlog na dan in je bil tudi sprejet. Toda senator Reynolds se je nepričakovano vrnil v senatno zbornico, in ko je slišal, da je senatna zbornica sprejela predlog za olajšanje pridobitve ameriškega državljanstva starim ljudem, je predlagal, kot je bila njegova pravica glasom pravil senatne zbornice, da se sprejeti predlog ovrže in zahteva novo glasovanje.

Na ta način je senator Reynolds občutno oškodoval stotisoče poštenih tujcemcev, ki se nahajajo v Zedinjenih državah postavnim potom, ki so mnogo storili za deželo, milijonkrat več kot pa fanatični senator in milijonar senator Reynolds. Kakšno srce ima vendar človek kot je senator Reynolds, da zanika iste pravice ljudem, katerih pravice so se njegov stari oče in oče sami poslužili, ko so dospeli v Ameriko. Kaj če bi imeli tedaj, ko so predniki senatorja Reynolds prišli v Ameriko, enakega senatorja kot je danes Reynolds in ne bi njemu dopustili, da postane ameriški državljan? Ali je on kaj več vreden kot vsak pošten tujec, ki se bori in dela za svoj obstanek in obenem pomaga Ameriki, da napreduje. Senator Reynolds je capin, ki je odzril ameriško državljanstvo poštenim ljudem, dočim mi dvomimo o njegovem lastnem poštenju, ko podira postavbo, ki so namenjene za v prid te naše adoptirane dežele.

Toda tudi fanatikov kot je senator Reynolds bo zmanjkalo. Nekega dne ga bo vzela smrt v svoje naročje ali ga bodo volivci zavržili in ga odstavili. S fanatičnimi prismočami kot je senator Reynolds se ameriški narod ne igra dolgo časa. Predlog glede pridobitve ameriškega državljanstva bo sprejet na prihodnjem zasedanju kongresa in tedaj Reynolds ne bo mogel več rogoviliti.

Predlog za znižanje pridobitve plačila ameriškega državljanstva bo tudi prišel na vrsto. Danes veljata prvi in drugi papir nekako \$12.50. Pet dolarjev bi popolnoma zadovalo. Ljudje, tujcemci, ki postanejo ameriški državljanji iz ljubezni do Amerike, so tisočkrat več vredni kot fanatiki tipa senatorja Reynolds. Takih potrebujemo in jih moramo iskati, dočim senator Reynolds in enaki fanatiki lahko grečo Indijance prosit za odpuščanje, ker so jim ukradli zemljo, se obogatili in sedaj preganjajo poštene ljudi.

Kaj pravite!

Ongava mama so šli poslušat na konvencijo. Ko so prišli domov, jih je vprašala slabša polovica: "No, kaj je bilo pa danes lepega na konvenciji?" Mama se odrezuje: "Slapnikove rože!"

Radovedni smo, če bodo časnikarski poročevalci na konvenciji tudi deležni dnevnice? Zborovanju prisostvujejo prav toliko ur kot delegacija, stroškov imajo pa več, ker med zborovanjem lahko stopijo k "odpomoči" v sosedno dvorano, delegacija pa ne sme. Trpijo pa duševno poročevalci veliko, ker morajo biti tihi, in se morajo silno premagovati, da se ne vtaknejo v debato.

BESEDA IZ NARODA

Barberton dobi zastavo

Cleveland, O.—Na 11. septembra se je vršila strelska tekma med Barbertonskim lovskim klubom in med Euclid Rifle klubom. Zmagovalec je bila namenjena zastava, ki je last klubov Slovenske lovske zveze in vsako leto jo dobi oni klub, ki zmaga pri strelskih tekmah. Že lansko leto si jo je priboril barbertonski klub in zopet letos. Čestitamo! Sicer pa ni čudno, saj barbertonski fantje streljajo, kot bi prišli naravnost iz bojne fronte.

Malo pred poldnem se je pripeljal veliko število naših Barbertončanov, katere je vodil spretni poveljnik Jože Lekšan. Videlo se je že pri prihodu, da si je Jože zamislil dobro premišljen načrt za naskok. Svojo armado je razdelil že takoj pri prihodu na dva oddelka in prodiral proti strelšču z dveh strani. Ena divizija je prodirala čez Močilnikarjevo korenje od severovzhodne strani, druga divizija pa od severozapadne strani, tam od Močilnikarjeve širine. Tako je bil naš klub zajet na vsem lepem, zdej je imel fenc sosedne farne, kamor je strogo prepovedano stopiti, spredaj visoka robida, od leve in desne pa Barbertončani. Našim fantom to ni takoj padlo v glavo, da to nekaj pomeni, jaz pa, ki sem se nekoč udeležil svetovne bitke pri zavzeju Golovca pri Ljubljani, sem takoj uvidel, da bo nekaj napek. In je tudi bilo.

Barbertončani so bili tako hitro pri naših vrstah, da ni bilo časa misliti na kak odpor. Da še bolj temeljito opravijo, so takoj tudi zasedli našo kantino, en del pa našo poljsko kuhinjo tako, da smo bili namah brez moči. Pri dobri volji smo jih skušali ohraniti s tem, da smo jim nudili po stari slovanski navadi kruha in soli, pa nekaj "čikenpapraka", kar je sovražnika toliko zmotilo, da so se naši fantje v naglici organizirali in pripravili za obrambo.

Barbertonski poveljnik je pa naglo sprevidel naše namene, pa ga niti slasten guljaž ni zapeljal. Lepo pri kantini je ostal in motil naše najboljše strelce, kot Mlakarja in nekaj drugih, da niti po menažo niso šli in so tako planili, ko je zapela tromba k naskoku, z lačnimi želodci v bojni metež, kar je imelo silno žalostne posledice za naš regiment. S praznimi želodci se niti najhrabrejša vojska ne bo dolgo držala in tako se tudi naša ni. Pa po toči se ne izplača potrkavati in tudi jaz ne bom.

Po menaži je vrhovni poveljnik združenje armade sklical skupaj generalni štab obeh regimentov, določil razsodnike in dovolil vojnimi poročevalcem, da smejo beležiti potek bitke in o tem poročati v svet. Eden teh poročevalcev sem bil jaz, drugi pa France Čič iz Barbertona. Nato se je izbralo naskakovalno četo, od vsakega polka po deset. Barbertončanom je ostala še rezerva, da bi šli lahko pomagat Čehom, ali pa Kitajcem, ki so zdaj v stiski. Kot se je pozneje izkazalo, ko je tudi rezerva streljala, ni Lekšan poslal najboljših strelcev v prvo bitko, ker ni rezerva nič slabše streljala. Edino poveljnik sam se je vzdržal tekme.

Ampak videlo se je, kaka silna disciplina vlada pri barbertonski armadi. Če je kak strelce

po nepredvidnosti zgrešil, je poveljnik Lekšan samo zakašljaj, ne da bi kaj rekel in strelce ni zgrešil nobenega goloba več. Pri našem regimentu pa poveljnik niti kihni ne sme, ker bi to na pravilo strelce tako nervozne, da bi ne zadeli niti vrat pri skednju več.

Barbertončane smo prosili, naj bi razobesili zastavo, da bi fantje pri pogledu nanjo dobili korajžjo in ravno roko. Lekšan je pa odločil, da se bo zastava pokazala šele, ko bo prvi oddelek od vsake stranke streljal. Res se je tako zgodilo. Ampak ko je zastava zavihrala in so se našim fantom zaiskrile oči, je bilo že prepozno, ker so bili Barbertončani tako daleč pred nami, da bi jih niti strela ne dohitela. Ko je Jerry Zupec razvil zastavo visoko gori na Lampetovem truku, se je videlo, kako strastno drži za drog. Pri tem je tudi gledal tako resasto, da bi ne bilo šlo prav gladko z izročitvijo zastave, tudi če bi bil naš klub zmagal. Zupec je izanec in izanci so odločni ljudje, saj so bili oni prvi, ki so se uprli grajšakom in zažgali izanski grad. Torej smo bili kar veseli, da je ostala zastava še nadalje v Zupecvih rokah. Bolj zasebno smo povedali Zupcu in Lekšanu, da bomo zadevo poravnali na iovu v Pennsylvaniji, ko bomo sami v gozdu in naši fantje v veliki premoči. Sliši se že, da Barbertončana iščeta kak drug prostor za lov.

No, končno so pa naši fantje junaških obrazov sprejeli poraz, čeprav njih srca pri tem niso igrala morda kak radeckimarš. Naši fantje se že menijo, da bodo drugi streljali s strojnimi puškami, kar ne bi bilo napačno. Ko je bila zmaga uradno razglášena, je Mrs. Čič, soproga tajnika barbertonskega kluba, naglo nabrala nekaj rož po polju, spleta venec in ga obesila zastavi na vrat. Se reče, to ni bilo ravno v tolažbo naši poraženi armadi, ampak smo vseeno ploskali, da se ne bo reklo, da smo nevoščljivi, čeprav smo.

Potem smo pa slavili zmago in poraz in obe armadi sta prav prijateljsko podpirali baro pri kantini, da se nazadnje res ni vedelo, kdo je bolj vesel zmage, ali Barbertončani, ali naši. Trdno smo si obljubili pri razhodu, da se drugo leto zopet udarimo in se tudi bomo.

Sledeč je pa rezultat streljanja:

Barbertonski klub:

Gerbec A.	24
Gerbec F.	21
Klančar J.	18
Smerdel F.	20
Biščak J.	18
Zupec J.	18
Haim F.	22
Turšič F.	22
Blazich A.	23
Murn A.	21

207

Euclid Rifle:

Sober F.	13
Jazbec F.	18
Debevec J.	17
Lampe C.	16
Mandel K.	19
Mlakar J.	21
Plesec V.	16
Baraga A.	20
Dolenc J.	21
Zabukovec J.	13

174

Torej so Barbertončani zmagali za 33 točk.

Potem so pa še streljali izven tekme sledeči:

Murn	23
Klančar	20
Zupec	20
Smerdel	23
Turšič	22
Ebert	19
Hodges	17
Clark	19
Glazar	16

Kastelic	21
Brunski	19
Opeka	22
Gerbec A.	23
Čič	19
Biščak	18
Sepic	18
Ebert	17
Petrich	12
Podpadek	15
Zabukovec	17

Naš klub je imel za nagrado \$3.00, za katero naj streljajo najboljši strelci in sicer pet najboljših; streljali so sledeči:

Gerbec A.	23
Blazich	16
Murn	19
Smerdel	21
Turšič	19

Nagrado je dobil Anton Gerbec iz Barbertona. Pa prav zdi se mi, da je vsa nagrada ostala v naši kantini. D.

Zelo važne volitve v Garfield Heights

Malo je še prezagodaj za pisanje o volitvah, ampak v našem mestu imamo nekaj posebnega, namreč, glasovalo ali na volitve bo šlo, da se poveča Garfield Heights višjo šolo. Volitve tozadevno se bodo vršile v torek 27. septembra. Omeniti želimo, da to vprašanje je bilo pred volivci že pri primarnih volitvah, pa je bilo z malo večino poraženo, ker je bilo treba 65% večine. Sodim pa, da narod ni bil pravilno poučen. Govorilo se je sicer, da se nam bodo davki zvišali, toda kar se tega tiče ni treba nobenega straha. Vlada iz Washingtona namerava prispevati v ta namen \$180,000 in za ostalo vsoto, to je \$220,000, bi šolski odbor razpisal bonde, za katere bi se pričelo plačevati šele 1943. V tem času bi se odplačal dolg, katerega ima šola. In ko bi prišli davki na odplačevanje, bi se nam pa znižali davki, ker bi šolski odbor razdelil plačevanje na 30 let. Torej je razvidno, da bomo glede teh bondov plačevali do 70% manj, tot sedaj plačujemo na sedanji dolg.

Nadalje, ako zmagajo bondi, bi bilo delo pod strogim vladnim nadzorom ali takozvano WPA upravo. Da se to šolo poveča je taka potreba kot je potreba slepu vid. Šole, da v vseh ozirih odgovarjajo, so mestu zelo potrebne. Ako imajo vse take ugodnosti, šele potem imajo hiše in zemljišča svojo pravo vrednost.

Sedanji sistem učenja nikakor ne odgovarja, da bi mladina dobila svoj nujno potrební pouk, ker se morajo pri pouku vrstiti tako, da jih pride v šolo polovico dopoldne, polovico popoldne. Tako mladina ni deležna takega pouka kot v sosednjem Clevelandu. To pa zna mladini za življenje škodovati. V Clevelandu dajo otrokom popolen pouk, ne glede na to, koliko mladine se priklasi k pouku.

Nadalje naj velja pa še to, da če se sedaj ne poslužimo te prilike in vzamemo vladno odpomoč, bomo vseeno prisiljeni čez par let povečati šolo, da bo odgovarjala vsem predpisom. In tedaj bomo morali sami plačati celo vsoto, to je \$400,000. Potem bomo pa res prizadeti pri plačevanju davkov.

Pa ne bom stvari preveč zavlačeval, ker vsakemu volivcu mora biti zadeva jasna, ako vidi položaj kot v resnici je. Apeliram pa na vse državljane v našem mestu, da oddajo svoj glas na 27. septembra za izdajo bondov in prepričani bodite, da boste napravili svojo dolžnost napram mladini in sebi. Pozdrav vsem zavednim državljanom,

Frank Pugelj.

—Medana. — Zaradi bolehnosti je prišlo slabo 55 letni Mariji Alt roj. Kozina, ko je sedela pri ognjišču. Po nesreči je padla v ogenj in se močeno opekla, tako da je umrla za posledicami v bolnišnici.

Za vse demokrate!

Cleveland, O.—Novo izvoljeni odbor demokratske stranke Cuyahoga okraja, kateremu napeljuje prejšnji clevelandski župan Ray T. Miller, si je zamislil prirediti za vse demokrate in druge državljane velik in privlačen piknik v Geauga Lake parku v nedeljo 25. septembra 1938.

Ker so se demokrate zedinili in podpirajo Charles Sawyerja za gubernerja pri bližajočih se glavnih volitvah, bo piknik dvojnega pomena. Pokazalo se bo, da so demokrate sedaj za izvolitev Sawyerja gubernerm države Ohio, kakor tudi, da se strinjajo z novim vodjem stranke v Cuyahoga okraju, Ray T. Millerjem ter njegovim odborom. Za ta dan je pripravljen zelo obširen program. Novost tega programa bo takozvani "steer roast." Vršil se bo vodvil, razne igre itd. Prostorna plesna dvorana bo na razpolago plesalcem. V splošnem bo to dan zabave in razvedrila. Oddane bodo tudi nagrade v denarju in blagu.

Vstopnice, potem katerih ste lahko deležni vsega tega, dobite pri vsakem precinknem načelniku v predprodaji po 10c. Na seji demokratskega kluba 32. varde je bil sprejet sklep, da se skupaj odpeljemo v park ob eni popoldne. Zbirališča bodo na treh krajih: pri Collinwood High šoli, pri SDD na Waterloo Rd. in Lake Shore Blvd. in 171. cesti. Kdor nima avtomobila in se želi udeležiti piknika, naj pride na enega gori navedenih prostorov. Udeležite se po možnosti tega ogromnega piknika. Zabave in razvedrila bo dovolj.

John Rožanc, vardni vodja 32. varde.

V nedeljo gremo v Providence Heights

Cleveland (Newburg), O.—Večkrat se mi, kateri smo prišli iz stare domovine, spomnimo, kako radi smo šli na strme gore k Materi božji na božjo pot. Tukaj v Ameriki pa nimamo strmih gor, kjer bi bila kaka cerkva posvečena Materi božji. Imamo pa prav prijazen kraj, kjer se tudi mi Slovenci radi pridružimo romarjem, da ji potožimo svoje vsakdanje gorje. Ta kraj je v Euclidu, takozvani Providence Heights.

V nedeljo 25. septembra bo tam pri lurdski votlini naš slovenski dan. Letos se vrši naš slovenski shod pod pokroviteljstvom Zveze društev Najsv. Imena. Zato prav prijazno vabim vse Slovence, zlasti pa člane društev Najsv. Imena, da pridemo vsi skupaj in prosimo Mater Marijo, da naše prošnje usliši.

Zbiramo se ob 2:30 na prostoru pred groto. Ob treh gremo s procesijo. V nedeljo popoldne bo zares dan za vse katoliške Slovence iz države Ohio. Tudi vas, ki živite izven mesta Clevelanda, se prikažuje. Pokažimo vsem narodom, da smo Slovenci veren narod, kateri časti našo nebesko Mater Marijo. Lurdski Mati božja je že marsikateremu izposila zdravje na duši in na telesu. Saj če ni bilo slišati, da bi bil kdo zavržen, kateri je zaupno prosil Marijo pomoči. Tudi ti rojak in rojakinja, imaš morda potrebo prositi Marijo za to ali ono. Prosi jo zaupno, pa boš uslišan.

Naj bi ne bilo Slovence, kateri ima še čut vere v Boga in Marijo, da bi ne bil v nedeljo popoldne pri lurdski Materi božji v Providence Hts. Članstvo društev Najsv. Imena pa bo hvaležno, ko bo videlo toliko Marijinih častilcev. Saj to je prvič v zgodovini clevelandskih Slovencev, da se vrši tak shod pod pokroviteljstvom društev Najsv. Imena. Pričakuje se, da bo ta shod nad vse številno obiskovan. Vsem najlepše pozdrave v nadi, da nas bo v nedeljo res veliko v Providence Hts. pri lurdski Materi.

J. Resnik.

IZ PRIMORJA

—Ajdoščina. V Hublju je utonila 25 letna Marija Kompare. V mrzli vodi ji je nenadoma postalo slabo in še predno je prišla pomoč je zginila pod vodo.

—Izola. — Gerbec Roza, 37 let stara, je padla z drevesa in se težko pobila. Zlomila si je hrbtenico in dobila težko rano na glavi.

—Solkan. — Pri prehodu čez železniški tir je motorni vlak, ki je prišel iz Podbrda, povozil Katarino Plesničarjevo, staro 65 let, iz Gorice. Ker se je vlak z vso silo zaletel vanjo je bila takoj mrtva.

—Trst. — Konj je podrl na tla 72 letno Josipino Volk. V bolnišnici bo morala ostati 15 dni, če ne nastopijo komplikacije.

—Trst. — Nogo si je zlomila Klara Jelušič, stara 83 let. Zdraviti se bo morala 6 tednov.

—Trst. — Motorni vlak, ki vozi proti Puli, je povozil pri železniškem prehodu pri Sv. Mariji Magdaleni Terezo Kocijan, staro 72 let, ko je gnala kravo na pašo. Krava je bila takoj ubita, nesrečnico je vlak zadel s strani in jo vrgel ob stran. Zadobila je smrtno rano na glavi, počila ji je lobanja in si pretresla možgane. V bolnišnici imajo le malo upanja, da bi jo rešili.

—Višnjevik. — Umrla je Regina Sirkova, stara 71 let, vdova po znanem posestniku Ivanu Kristančiču.

—Goriški kvestor je pozval mirenškega župnika radi petja. — Goriški kvestor je pozval k sebi mirenškega župnika in zahteval od njega naj se končno preneha s slovenskim petjem v cerkvi, češ da je to samo v škodo asimilacije slovenskega življa, ki mora biti strogo in dosledno izvedena. Zahteval pa je od župnika tudi, da molči o tej njegovi zahtevi. Podobno se je zgodilo tudi raznim drugim župnikom, organistom in pevovodjem. Pozvali so jih h karabinjerjem ali podešatom. Organistu v Standrežu so svetovali, naj si preskrbi posebno dovoljenje za slovensko cerkveno petje od goriškega prefekta. Ako to dobi, da ga bodo pustili pri miru.

—Naloga učiteljev. Podbrdo, avg., 1938.—Po naših gorskih vaseh so razni fašistični funkcionarji vedno na neumornem delu. Ker v majhnih gorskih vaseh ni drugega Italijana kot kak učitelj, je tem dodeljena vsa služba za razne fašistične organizacije. Tako je tudi učitelj Stroh in Nemškem Rutu poverjenik raznih fašističnih organizacij ter ina nalogo, da zbere v njih vse kar leze in gre, zlasti pa mladino. Zato pridno zasleduje vsakega mladega vaščana in ga skuša prepričati, kako potrebno je da se vpiše v fašistične mladinske organizacije. Tako je pri nekem 17 letnem mladeniču šel tako daleč z obljubami, da mu je rekel med drugim: "Če postaneš član boš lahko kradel in ubijal, pa ti nihče ne bo ničesar storil in te nihče ne bo zasledoval!" Mladenič pa mu je odgovoril, da se ne vpiše v organizacijo, ker za enkrat nima namena niti krasti in niti ubijati. Neki drugi mladenič pa, za katerim je šel celo na polje k delu, da bi ga pripravil do tega, da pristopi v organizacijo je obljubil navdušenemu učitelju, da mu da 10 lir, samo če ga pusti pri miru!

—V St. Vidu pri Vipavi (Italija) je v 76. letu starosti mirno v Gospodu zaspala gospa Balanč Ivana rojena Mušič, vdova po višjem sodnem oficijalu.

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

Izkušnja je najboljši kaži-pot. Oblika hribovja in kakovost drevja mi je izdala že od daleč, kje je najti vodo. Našel sem sredi orjaških smrek prijazno jaso s studentem. Spravili smo konje na jaso, jim na široko zvezali prednje noge in jih spustili na pašo. Sami pa smo se vrnili k razgledu.

Nismo dolgo čakali. V skok so prijezdili, osem sem jih našel in v daljnogledu sem jih tudi spoznal. Aladžija sta bila, Suef, konakdžija, oglar, alim in še dva, najbrž oglarjeva hlapca, sem zasodil po njuni saji obliki. Vsi so bili oboroženi s puškami. Aladžija in Suef sta jih nedvomno dobila pri oglarju. Mož je imel kar celo zalogo pušk in tudi konja celo čredo, njegov dom je bila prava vojaška postajanka na potu k Žutemu.

Mudilo se jim je. Le na razpotju so obstali in si ogledali sled. Našli so, da smo res krenili na levo, nemudoma so odhiteli po sledi ter nam kmalu izginili izpred oči.

Dve uri smo čakali. Počasi so prijezdili nazaj, spet obstali na razpotju, se živahno pogovarjali in se ločili. Alim je odjezdil z Aladžijama na desno v Kolučin in Rugovo, oglar pa se je vrnil s svojimi ljudmi domov. Prvi so hiteli, mudilo se jim je, ponoči so morali prispeti in drugo jutro odpeljati Lindsaya, oglarjevi pa so jezдили počasi, videti jim je bilo, da so zelo razočarani.

Ko sta nam obe četi izginili izpred oči, smi se vrnili h konjem, nabrali suhljadi, zakurili in si spekli medvedove šape. Po večerji smo polegali krog ognja ter si pripovedovali dogodivljaje pretečenih dni. Preden smo zaspali, smo si še razdelili straže. Težko je bilo sicer verjetno, da bi nas kdo našel na skriti jasi v pragozdu, pa previdnost je vsikdar dobra in razen tega je moral nekdo skrbeti za ogenj. Noči so bile na vrhovih Šar planine že zelo hladne.

Tudi drugi dan smo še ostali na jasi. Jedilni list in dnevniki red sta bila ista ko prejšnji dan. Počitek je dobro del nam in konjem, saj si že od Carigrada sem nismo utegnili pošteno oddahniti.

Popoldan sem odjezdil na poizvedovanje, da poiščem skrivališče, kamor bi postavili konje, medtem ko bi se mudili pri oglarju. Jezdil sem do zapadnega roba kotline, previdno seveda, da me od ene strani niso opazili, in našel primeren kotiček pri vhodu v široko dolino.

Večrilo se je že, ko sem bil spet pri tovariših. Do noči, je pravil alim, da bo prispel z Angležem. Pohiteti smo morali, sicer je utegnito biti prepozno.

Odjezdili smo, sledov niti skrivališča nismo. Saj jih ponoči ni bilo videti, drugi dan pa smo bili itak mi gospodarji kotline. Skrili smo konje pri vhodu v dolino, pustil sem Očkota in Omarja pri njih za stražo, in odšla sva s Halefom peš k oglarju.

Tema je bila, pa poznal sem že kolikortoliko svet, brez težav sva prispela do kopišča. Obšla sva ga in zlezla med grmovjem na stezo, ki je držala v stene k hrastu. Tam sva sedla.

Med kočjo in kopo je plamtel velik ogenj in okrog njega je sedela družba. Slabe volje so bili in čakali so na nekoga. Ne potrpežljivo so pogledovali po kotlini proti zapadu.

Četrte ure sva sedela, ko so zapela konjska kopita. Oglarjevi so planili na noge.

Šest jezdencev je prihitelo. Dva sta bila zvezana, — lord David Lindsay in še eden, naj-

brž tolmač. Tudi alim je bil med njimi.

Z vidnim zadovoljstvom ga je pozdravil oglar. Dvignili so ujetnika s konj in ju položili na travo. Spremljevalci so prislonili puške k steni kočje in posedli k ognju.

Živahen pogovor se je razvnel. Žal sva bila predaleč, ničesar nisva razumela. Najbrž so si pripovedovali. Eni ko drugi so imeli dovolj povedati, oglar o svojem neuspelem izletu v sotesko, alim o Rugovi in kako so prišli Angleži.

Kmalu pa so vsi vstali, pobrali ujetnika in ju zanesli h kopu. Oglar je odprl rov. Bliže so nama bili, vsako besedo sva čula.

Alim je pravil tolmaču: "Dejal sem ti že, da se ti ničesar ni treba bati. Vzeli smo te s seboj, ker Ingliš ne razumemo. Še bagiš dobiš za strah. Ingliš bo plačal. Brani se sicer, pa ga bomo že omehčali.

In ti nam moraš pomagati. Le tebi bo v prid, če ga pregovoriš. Kajti čim prej bo plačal, tem prej boš prost."

"Pa bo tudi Ingliš prost, če plača?" je dvomil tolmač.

"Tisto je naša zadeva. Ga mar naj izpustimo, da se bo masčeval? Ampak tega mu seveda ne smeš povedati!

Djali vaju bomo sedaj v tole jamo. Govori z njim! Čez četrte ure pridem za vama. Napisi mi mora nakazilo na svojega bankirja. Ako ne uboga, dudi bič, ki ga bo že omehčal. Tudi jesti in piti ne dobi, dokler ne napiše pisma. Z bičem ga bomo hranili."

"Kaj pravi lopov?" vpraša Lindsay po angleško.

"Da naju bodo vtaknili v neko jamo. Jest in piti ne dobite, pač pa bič, vse dokler ne napišete nakazila.

Svetujem vam pa, da ničesar ne podpisate! Zvedel sem, da bi vas vključ temu umorili. Seveda bi vam tega ne smel povedati. Toda vzeli ste me v službo, zvesto in pošteno bom služil vam, ne pa tem lopovom. Morebiti se nama pa le posreči, da najdeva pot v svobodo."

"Hvala lepa!" je povedal Anglež. "Niti pennyja ne dobijo! Naj me do smrti bičajo! Well!"

"No, kaj je rekel?" je vprašal alim.

"Da ne bo plačal."

"Bo kmalu drugo pesem pel! Zlezita v jamo! Čez četrte ure pridem za vama!"

Djali so vsakemu vrv pod pazduho, dva hlapca sta zlezla naprej po rovu in potegnili ujetnika za seboj. Ko sta se vrnili, je zarožljala veriga, — zaprta sta bila.

"Zakaj pa nisva lorda kar sedajle osvobodila?" mi je šepnil Halef.

"Nimava pušk. In če bi jih tudi imela in če bi nama tudi uspelo pregnati lopove za trenutek, bi planili nad naju, ko bi jima snemala vezi. Preveč jih je! In čemu bi tvegala? Izjame ju zanesljivo in varno dobiva. In potem nas bo šest proti dvanajstim!"

Pojdiva brž k hrastu!"

Ni šlo gladko v temi po strmini in po goščavi. Pa v desetih minutah sva le bila pri hrastu.

Previdno in tiho sva lezla po lestvi, alim je utegnil biti že v jami. Ko sva neslišno prilezla do tal, je bila onstran zidu še trda tema.

Pa nisva dolgo čakala. Veriga je zarožljala, zasvetilo se je.

Stopila sva na lestvo in gledala čez zid.

Alim je bil. V eni roki je držal lojeno svečo, v drugi bič. Orožja ni imel, celo nož in pištolo je pustil zunaj.

(Dalje prihodnjice)

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Tako sem imel priliko spoznati vrline ljubljanskega župana, o katerem sem čul v Ljubljani dosti pohval, pa nobene graje in mnogi so zatrjevali, da je dr. Adlešič eden najboljših županov, kar jih je imela Ljubljana, če ne najboljši, in tak vtis sem tudi jaz dobil. Pri vsej svoji visoki izobrazbi je skromen ter do vseh zelo prijazen in pa zelo dober ekonom. To prav nazorno kaže Ljubljana sama, ki zelo lepo napreduje, četudi ne dobi od države tiste podpore kot bi jo morala. Take pripombe sem čul od drugih ljudi, ki so se pritoževali, da Ljubljana od strani države ne dobi dovolj sredstev za njen povdign.

V Pražakovi ulici sem potem obiskal umetnika-slikarja g. Božidar Jakaca, ki me je tudi prav dobrodušno sprejel. Vprašal sem ga, če misli še kdaj priti v Ameriko? "Najbrž da ne," je dejal, ter pripomnil, da ima Amerike zaenkrat že dovolj, a kasneje, da bo pa že uvidel. Sicer pa kot sem uvidel, ima pa tam toliko dela, da bi bilo neupametno, če bi hodil v Ameriko. Baš tedaj, ko sem bil pri njem na obisku, je prišel tja g. Franjo Schiffrer, baritonist in operni pevec, ki mi je pravil, da gre tudi on v Ameriko. "Potem takem se srečamo tudi v Clevelandu, kaj?" ga vprašam, ko sva se nekoliko na kratko pogovorila o Ameriki. "Ja, to pa čisto gotovo, ker tam mislim napraviti tudi kak koncert." Pravil mi je, da gre najprej v Nemčijo, nato v Ameriko. G. Jakac je še vedno prav živahen in se rad kaj pogovori o Ameriki, ker je bil nekaj mesecev tukaj. Povabil sem ga, da pride na binkošno nedeljo na žalostno

goro, da bo vzel na film ondoto romarje, ki pridejo na Zalogstno goro. "To bom pa že napravil, saj je gotovo za gospoda Antona Grdina, kajne?" Ko sva se tozadevno dogovorila, sem šel obiskat lazarista g. Jakoba Ponikvarja, ki je brat msgr. B. J. Ponikvarja, župnika pri sv. Vidu v Clevelandu.

Lazarist g. Jakob Ponikvar je bil leta 1935 v Ameriki, ko je spremljal ljubljanskega škofa dr. Rožmana, radi tega mi je bil dobro znan. Ker sem se z njim večkrat srečal v Clevelandu, sem si štel v dolžnost, da ga obiščem. Oo. lazaristi so pri cerkvi Presv. Srca Jezusovega, ki je ena najlepših cerkev v Ljubljani, če ne sploh najlepša v Ljubljani. Tam sem bil tudi prav prijazno sprejet. "Sem že mislil, da Vas ne bo," je dejal g. Ponikvar, ter smeje pripomnil, da bi bil zelo hud, če se ne bi nič oglasil. "No, in ker se mi je zdelo, da bi utegnili biti hudi, sem pa prišel," sem dejal. Potem so prišli še drugi gosposdji oo. lazaristi, med njimi gg. šavelj in pa Sedej, ki imata tudi brate v Ameriki, ter so povpraševali, kako se kaj komandirajo, če so zdravi itd. Pred odhodom so me prosili, da se gotovo še kaj zglasim.

G. Paul Princ, nekdanji vojni tovariš, s katerim sva delila 1914 neprijetno usodo v šentpeterski vojašnici, kjer naju je zasegla vojna, potem ko sva oba prav nepremišljeno privađala iz Amerike, mi je naročeval, da ja obiščem tam na lžanski cesti njegovo boljše polovico Francko, ki se je pripravljala, da gre nazaj v Ameriko k Pavletu. Da Pavletu ustrezem sem šel tja ter nesel tudi nekaj dolarjev, da bo imela za

priboljšek, dokler se ne vrne nazaj v Ameriko. Gospa Frančiška Princ je bila prav vesela mojega obiska, ter pripomnila: "Škoda, da ne bomo mogli iti skupaj v Ameriko." "Zakaj ne bi mogli iti skupaj?" jo vprašam. "I zato, ker jaz mislim kmalu iti," mi pravi nato. "Atako! Ali imaš že vse v redu, potni list in drugo?" jo vprašam nato. "Ne še," je dejala, potem mi je pa pričela naštevati kaj vse ji še manjka in povrh tega tudi U. S. viza. "Ves kaj, če boš v redu za v Ameriko vsaj do takrat ko grem jaz nazaj, pa si lahko kar zadovoljna," ji odvrnem nato. Takrat mi sicer ni verjela, pozneje je pa priznala, da sem ji prav pravilno povedal. "Sicer pa čemu hočeš nazaj v Ameriko, ko imaš pa tu tako lepo hišo, potem lepo obdelan vrt in še nekaj zemlje poleg?" "To je že res," pravi gospa Princ, "sile mi ni prav nič, ampak jaz hočem nazaj v Ameriko, ker tam je vse bolj komodno in pa tam so dolarji," (Dalje prihodnjice)

DNEVNE VESTI

Rusko časopisje napada premierja Chamberlaina

Moskva, 20. septembra. Rusko sovjetsko časopisje je že več dni molčalo glede položaja v čehoslovaški republiki. Včeraj je pa prinesel vladni sovjetski organ "Pravda" daljši članek, v katerem pravi, da dvomi, da je imel angleški ministerski predsednik Chamberlain "iskren namen," ko je obiskal nemškega diktatorja Hitlerja v Berlinu. "Chamberlainov obisk v Nemčiji," piše "Pravda" ni drugaz kot bluf za ostali svet. Chamberlain je šel k Hitlerju v namenu, da naredi mir, v resnici se je pa pobotal z onim, ki ogroža svetovni mir. Resnica in dejstvo je, da če bi Chamberlain zastopal demokracijo in miroljubne narode in

države, da ne bi šel poljubljati škornje zatiralca svobode in vsake demokracije — Hitlerja."

Ruska izdaja je presenčila ves svet

Geneva, Švica, 20. septembra. Da je Anglija obrnila hrbet čehoslovaški republiki, se nihče ne čudi, ker je Anglija poznana, da skrbi le za lastne koristi. Bolj značilno je pa dejstvo, da se je podala Francija angleškemu pritisku, da si francoski državniški zaporedoma poudarjajo, da so pripravljeni na vojno proti Hitlerju, če slednji napade čehoslovaško. Toda da je Rusija izdala bratsko republiko, je nekaj, česar nihče pričakoval ni. Rusija je sledila migljaju iz Londona in potegnila z angleškimi kapitalisti, dasi je do včeraj še rožljala s sabljo in grozila Nemcem. Ruski državniški se sedaj izgovarjajo, da so imeli podpisano pogodbo s Francijo, glasom katere mora Francija prva intervenirati glede čehoslovaške, nakar nastopi tudi Rusija. In ker se je Francija umaknila iz prizorišča, čuti Rusija, da ni dolžna izpolniti svoje obljube napram čehoslovaški.

Amerika moralno obvezana za pomoč Čehom

Los Angeles, Cal., 20. septembra. Včeraj je imel senator Key Pittman, ki je načelnik senatskega oddelka za tujezemske zadeve, pomemben radio govor, ki je bil razposlan po vsej Ameriki in tekem katerega je izjavil, da je tudi Amerika pomagala ustvariti svobodno in demokratično čehoslovaško državo in da je moralna dolžnost Zedinjenih držav, da pride na pomoč Čehom, kadar se jim grozi s poginom. Tekom svojega govora je omenil senator Pittman, da ideje, katere izraza potom svojega radio govora, so njegove lastne in da iz njih ne odseva ideje predsednika Roosevelta. Poudarjal je pa ponovno, da Ameriki ne more biti vseeno, ako diktatorstvo in tiranija zaslužni tako miroljubni in demokratični narod kot je čehoslovaški.

MESTNE VESTI

Mestna železnica

Mestna zbornica je v ponedeljek zvečer enoglasno odglasovala, da se naprosi zvezno vlado, da daruje mestu \$2,500,000 in da posodi nadaljnih \$2,750,000, da mesto Cleveland začne s svojim lastnim sistemom cestne železnice. Privatna kompanija, ki sedaj obratuje po mestnih ulicah, je takolrmasta, da neče odnehati v nobeni zadevi, in ker kompanija ne sme poslovati v mestu brez mestnega dovoljenja, a mesto neče dati takega dovoljenja, bo morala kompanija bankrotirati in bo mesto prevzelo vodstvo uličnega transporta.

Na štrajkarje streljajo

Iz Toledo, Ohio, se poroča, da so tam kompanijski stražniki pri Federal Creosote Co. ranili 14 štrajkarjev s strelji, ko so štrajkarji napadli oborožene kompanijske najemnike. Štrajk pri omenjeni kompaniji traja že od 6. aprila. Kompanija je začela poslovanje s skebi, potem ko je dobila naročilo od New York Central železnice za 400,000 železniških pragov. Štrajk se je začel, ko so delavci trdili, da kompanija ni izpolnila svoje obljube, da bo zvišala plače delavcem. Mnogo sto skebov je prišlo na delo, in ko so unijski delavci hoteli slednje pregnati, so kompanijski stražniki začeli v soboto streljati in štirinajst unijskih delavcev nevarno ranili. Niti policija niti šerif niso posredovali.

Streljal na župana

Mestna zbornica v sosednjem mestu Cleveland Heights je imela v ponedeljek zvečer dolgočasno

in mirno sejo. Mestni direktor postav Hartshorn je izjavil, da ni še zlepa videl tako mirne seje. In tedaj so počili strelji. Streljati je začel 61 let stari Italijan Charles Sabetto iz masčevanja, ker je bil odslovljen kot mestni pometar radi več pogreškov v službi. Sabetto je najprevo streljal na župana Franka Caina, katerega pa ni zadel, nakar je streljal na mestnega managerja Canfielda, ki je bil zadet v usta. Proti morilcu je skočil direktor postav Hartshorn, ki je napadalca dvakrat po glavi udaril, da je tebebnil na tla. Managerja Canfielda so z nevarno rano v ustih odpeljali v bolnišnico, dočim je napadalec moral zvezan v ječo.

Polijske spremembe

Direktor javne varnosti v Clevelandu Elliot Ness naznanja, da se bo tekom dveh tednov izvršila največja sprememba pri policijskem oddelku mesta, kar jih Cleveland še pomni. Sleherni policisti in uradniki bo prestavljen iz svojega dosedanjega mesta na novo mesto. Vpeljal se bo takozvani zonski sistem, ki bo posloval tako, da boste lahko dobili policista v kateremkoli delu mesta tekom 60 sekund potem, ko ga boste poklicali. Obenem bodo gotovi z instalacijo novih policijskih radio aparatov in 27 novih motornih vozil dospe jutri za policojo.

Ta bo še vozil!

Walter Denzine, star 47 let in ki stanuje na 1429 W. 55th St. je preteklo soboto kupil nov avtomobil, prvega v svojem življenju. In peljal se je s ponosom po mestnih ulicah. Spotoma je obstal v več gostilnicah in se je končno pošteno nasrebal. Na E. 21. cesti in Payne Ave., ravno pred glavno policijsko postajo, je zadel v varnostno zono tako močno, da je avtomobil popolnoma razbil. Sam je dobil pri tem težke poškodbe po glavi, koleno na desni nogi ima razbito, leva noga je zlomljena. Policija ga je odpeljala v bolnišnico, kjer bo moral ostati najmanj šest mesecev. In ko pride zopet zdrav iz bolnišnice, bo moral pred sodnijo, kjer se bo zagovarjal, da je v pijanem stanju vozil avtomobil.

Mladina in avtomobili

Apelatna sodnija v Clevelandu je odločila, da je postava, ki prepoveduje osebam, ki niso stare še 18 let, voziti avtomobil, neustavna. Mesto Cleveland se bo pritožilo na najvišjo sodnijo.

Zahvala

Pevska zborila Ilirija Jr. in Hi se iskreno zahvaljujeta Slovenski dobrodelni zvezi za velikodušen dar, katerega je nakazal gl. odbor. — Margit Kogovshek, predsednica.

Računi

V našem uradu lahko vsak čas plačate vse račune za plin, elektriko, kompanijsko kot mestno, račune za vodo in telefon. Plačajte v našem uradu in prihranite si pot v mesto. Pri nas dajemo uradne pobotnice za plačilo.

Uspešna policija

Tekom ponedeljka in torka je clevelandska policija polovila 19 roparjev, ki so svoje čine deloma že priznali. Vsi skupaj so vprizorili kakih 50 roparskih napadov.

MALI OGLASI

V najem

se da soba za enega fanta. Vprašajte na 5805 Prosser Ave. (222)

Naprodaj je

harmonika, Wurlitzer piano sistema, skoro nova, jako poceni. Vprašajte na 4645 W. 130th St.

Naprodaj je

velika ledenica, pripravna za slaščiarno ali restavrant. Drži 150 funtov ledu. Naprodaj je tudi električna ura. Vprašajte na 965 Addison Rd.

Trije mehiški delavski voditelji: Vicente Toledano, Leon Jouhaux in desno je John L. Lewis, vodja ameriške organizacije CIO.

Ruski častnik razlaga vojaškim novincem selavo vročjo, Rusija je dobro pripravljena z vsem, vojaštvom in orožjem.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Margolinski ga iznenaden pogleda.

— Kako ji je ime? — vpraša on. — Saj jaz nimam tukaj zavoda za mlade deklice! Ne, ne bo nič, komedijant!

Toda ta stopi k njemu in mu položi roko na ramo.

— Razumel me boš, ko ti bom jasneje povedal. — Neka oseba mora izginiti. Moramo jo skriti, da jo ne bo nihče našel. — Spomnil sam se takoj na vašo hišo, Margolinski. Ta klet je na primer kot narejena za ta namen.

— Ta oseba mora seveda doživati redno svojo hrano. Nikakor ne sme stradati. Samo ne sme priti med ljudi. A druga navodila boste že dobili. — Vem, da se nahajajo v tej kleti tudi še male sobice, kjer bo mogla deklica stanovati.

— A kaj bom pri tem zaslužil? — vpraša Margolinski.

— Pet sto rubljev mesečno.

— In kdo mi jamči za ta denar?

— Izplačevala vam ga bo redno banka. Vsakega prvega v mesecu bodeate lahko dvignili svoj denar.

Margolinski je razmišljal. Bilo mu je jasno, da je to važna stvar za onega, ki mu je dal ta čudni nalog. Radi tega mu je v par minutah uspelo da mu je komedijant obljubil sedem sto rubljev mesečno.

— Dobro, sedem sto. Do te vsote me je pooblastil oni, ki me pošilja, — reče komedijant.

— Kdo je to? Kdo vas je pooblastil? Ali ga bom spoznal?

— Za sedaj ne, — odvrne komedijant, — toda mogoče se bodeate pozneje sestali z njim.

— A kaj bodeate privedli mladenko?

— Jutri po noči. Naj bo vse pripravljeno! Ne pozabite enega: ona ne sme nikdar zvedeti, kje se nahaja! Ko se prebudi iz nezvesti, ji recite, da se nahaja daleč od Petrograda in da je spala par dni in noči.

Razumem, — odvrne Margolinski. — Jutri vas torej pričakujem!

— Prišli bomo takoj po polnoči. Poskrbite, da bodo odprta vrata na zadnji strani hiše! Komedijant stisne Margolin-

skemu roko in oba odideta po stopnjicah. Margolinski se poda v spalnico svoje žene, ki je ležala v postelji.

Ona ni slutila, kakšen sovražnik ji je bil njen mož!

Margolinski jo pogleda in stisne zobe. Bilo mu je žal, da je pustil bodalo v kleti.

Odpeljana

Bilo je istega dne zvečer.

Še nikdar ni bilo takšnega meteža na petrogradskih ulicah. Svetiljke na ulicah so bile v vedni nevarnosti, da jih sneg podre. Konji so komaj vlačili sani, a ljudem je bilo težko korakati po trotoarju.

Tem ugodnejše je bilo onim ki so lahko sedeli v elegantnih salonih ob prijetnem ognju v peči.

Tako je sedela Klarisa Jagodkin, a gospod pri njej je bil Konrad Felsing.

Že tri dni je mladi učitelj živel v milijonarjevi hiši. Njegov sestanek s Klariso je bil prisrčen. Stisnila sta si roke kot dva stara iskrena prijatelja, ki sta bila srečna, da ju je usoda zopet združila.

Sedaj sta sedela ob peči in kramljala.

Felsing ji je pripovedoval o svojem domu, a Klarisa ga je poslušala s plamtečimi očmi.

Ko sta nekaj časa molčala, prime Klarisa njegovo roko ter reče:

— Vas teži neka bol! Ne tajite, prijatelj! Kaj se vam je zgodilo? Bodeate odkritosrčni!

Toda Konrad Felsing zmaje žalostno z glavo.

V očeh se mu zasveti solza.

Klarisa ga je zaklinjala, naj ji pove, kaj ga teži. Hotela je z njim deliti njegovo žalost. Felsing, ganjen od njene plemenitosti, ji stisne roko ter pravi:

— Naj bo! Pripovedoval vam bom o skrivnosti svojega srca, gospodična!

— Imenujte me Klariso! — ga zaprosi ona.

— Ne, ne, tega ne smem! — odvrne on. — Kaj bi rekel vaš oče na to?

— Mojemu očetu je prav vse, ker mene veseli. Imenujte me Klariso!

— Ljubil sem nekoč deklico, ki mi je bila vse na svetu. Dal bi življenje za njo. A vendar me je prevarala.

Prevarala? — vzklikne Klarisa prestrašeno. — Kako je to mogoče, gospod Felsing, da more žena prevarati moškega? Saj mora biti srečna, da je našla srce, kot je vaše! Ne morem tega razumeti!

— Ker ste nedolžen otrok, Klarisa, — odvrne Felsing. — Vi niti ne slutite, kako pokvarjeni in hudobni so ljudje! — Bog vas obvaruje, Klarisa, da ne napravite te izkušnje! Srce, ki je enkrat prevarano, ne bo nikdar več verovalo, a to je zelo slabo! Kajti zaupanje je edino, ker združuje ljudi in jih krepi v boju za življenje.

— Ali ni sredstva, ki bi prevaranemu srcu povrnilo zaupanje? — vpraša Klarisa.

— Edino sredstvo je: ubogo srce mora zopet najti iskreno ljubezen, — odvrne Felsing.

Klarisa ga pogleda s solznimi očmi. Zdelo se je, da se mu bo vrgla na prsa in ga objela s svojimi belimi rokami.

V tem trenutku, ko se je njena glava skoro dotaknila njegovih ramen, se zdrzne ona in pohiti v kot sobe, kjer se v zadregu vsede na stol pred klavirjem ter zaigra njegovo najljubšo pesem. Po par taktih začne tudi peti. Ganljivo je pe-

la Felsingovo najljubšo pesem. Ko je končala, se ni mogla več premagovati. Glava se ji povese in težek vzdih pretrese njeno telo.

Felsing jo začudeno pogleda.

— Zakaj jočete, Klarisa?

— Vpraša on. — Kaj vam je?

— Nič, nič! — odvrne ona. — Pustite me! Prosim Vas, pustite me!

Ona je vstala in si pokrila obraz z rokama. Nato se obrne in hoče s hitrimi koraki oditi iz sobe.

Toda Felsing jo zadrži, predno je prišla do vrat.

— Ne smete tako oditi, Klarisa, — ji reče Felsing in jo nežno zadrži. — Malo prej ste zahtevali, da vam povem, kaj me teži: Toda sedaj je vrsta na Vas, da olajšate svoje srce!

— Nesrečna sem, — zašepeče mlada deklica. — Nikdar se mi ne bo izpolnila najtoplejša želja mojega srca.

— Vi ste nesrečni? — vzklikne Felsing. — Ali je mogoče? Klarisa, to je uganka. Kaj bi bilo vam, edini hčerki milijonarja Jagodkina, nemogoče doseči?!

Mlada devotka zmaje vzdihujoč z glavo.

— So stvari, — odvrne ona, — ki se ne dajo kupiti z denarjem.

Felsing je hotel odgovoriti, ko se odpro vrata, in v sobo vstopi nekaj ljudi. Bil je Jagodkin, njegova žena in služabniki, ki so nosili različne potne kovčke.

Gospa Jagodkin je potovala v Pariz na zdravljenje. — Mirno, kot da gre za kratko ločitev za par dni, se poslovila ona od Klarise.

Ona poljubi hčerko na čelo in ji reče:

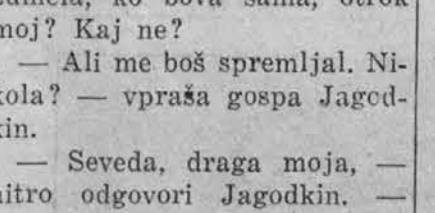
— Zbogom, otrok moj! Bog naj te varuje! — Piši mi mnogo!

To je bilo vse, kar je rekla svoji hčerki ob slovesu. Toda Jagodkin stisne Klarisi roko ter ji zašepeče:

— Midva se bova dobro razumela, ko bova sama, otrok moj? Kaj ne?

— Ali me boš spremljal. Nikola? — vpraša gospa Jagodkin.

— Seveda, draga moja, — hitro odgovori Jagodkin. —

Major Eugene I. Van Antwerp z Detroita, Mich.

je bil izvoljen načelnikom veteranov tujezemskih vojn na konvenciji v Columbusu.

Robert Brennan, pisatelj in državnik, je bil imenovan za poslanika Irske republike v Zed. državi.

Brennan je bil eden onih irskih patriotov, ki je vzdignil vstajo leta 1916 proti Angliji.

Grem s teboj. Zvečer se ne bom kmalu vrnil, — nadaljuje on in pogleda na svojo uro, — ker moram na sejo nadzorne-ga sveta, toda od jutri, otrok moj, bomo prebili večere skupno, — konča on obrnivši se k Klarisi.

Nato odidejo vsi iz sobe, a Klarisa in Felsing ostaneta zopet sama.

Mladi učitelj je hotel nadaljevati prekinjeni pogovor, toda Klarisa izjavi, da jo boli glava in da se bo umaknila v svojo spalnico.

Sobarica ji je hotela pomagati pri slačenju, toda Klarisa to odkloni. Ona sede pred ogle-dalo.

— Ljubil je drugo, — zašepeče ona. — A če je že enkrat ljubil, srčno in globoko, potem v njegovem srcu ni več prostora za drugo ljubezen. — Možje, kakoršen je Felsing, lahko ljubijo samo enkrat. — Toda prepričana sem, da brez njega ne bom nikdar srečna!

Solze ji zopet kanejo na obraz. Ni se premagovala, nasprotno, bilo ji je dobro, da lahko sedaj joče.

— Sedaj vem, kakšna je moja usoda, — reče ona in gre parkrat po sobi. — Samostan!

— Odrči se ljubezni in življenju!

Stokajoč se vrže na tla. Pred njeno obupano dušo se prikažejo strašne slike njene žalostne bodočnosti.

Toda naenkrat zavpije in skoči. Z obema rokama zamahne po zraku, kot da je obkrožena s samimi strašnimi prikaznimi.

— Pustite me! — vzklikne. — Pustite me! Ne smete me živje pokopati! Zakaj mi trgajte obleko s telesa? — Zakaj

me oblačite v to žalostno obleko? — Saj vam nisem storila ničesar žalega!

V mržlici je Klarisa doživljala, kako postaja opatica kako ji strižejo njene prekrasne lase, kako jo oblačijo v temno obleko opatice. Ona pade v nezavest.

Ko se je zopet zavedla, je čutila utrujenost. Pogledala je na uro. Bilo je ravno polnoči. Zunaj je divjal metež in metal sneg v okno.

Klarisa se strese. Bilo ji je, kot da se v njej pojavlja bolezen.

Vrže se na svojo posteljo. Hotela je zaspati. Toda dolgo je trajalo, predno je padla v nemirno spanje.

Tedaj se naenkrat prestrašeno zdrzne. Zdelo se ji je, kot da je slišala pri oknu neki žvenket.

Vseda se je v svoji postelji, toda predno se je popolnoma prebudila, je opazila, da se ji približuje neka temna postava.

Mislila je, da sanja.

Toda ne, ne, to niso bile sanje! Jasno je razločevala, kako se ji nekdo približuje.

V tem trenutku občuti ona oblak omamljivega vonja.

Klarisa vzdihne in omahne na blazine. Toda takoj se zopet zave in začne na smrt prestrašena buljiti v črno postavo, ki je prihajala vedno bližje.

Na stolpu je bila ura tri. Petrogradske ulice so bile vse puste in mrtve. Bilo je hladno in neprijetno zimsko jutro. Vladala je še gosta tema.

Na ulici, kjer je stala Jagodkinova hiša, je šlo par ljudi. Bili so štirje moški in ena

žena.

Ta je bila ogrnjena s širokim plaščem, a z ovratnikom je skrla svoj obraz. Ko so prišli do Jagodkinove hiše, so šli po mali poti, ki je vodila v vrt.

Oni obstanejo pred železno ograjo.

Eden od njih, ki ni bil nihče drugi, nego Mihajlo Bakunjin, reče:

— Tu je hiša, v katero morate vdreti. In to skozi okno ob balkonu. Jaz se bom odstranil, ker veste, da ne bom vdrl z vami v hišo. — Nagrado bodeate dobili čim se bom prepričal, da je moja želja izvršena. — Komedijant! Pridite za trenutek sem!

Ta gre z Bakunjinom par korakov dalje.

— Komedijant! — mu zašepeče Bakunjin. — Obljubi mi, da ne boš delal nikakega nasilja! Deklica mora priti v moje noke. Drugače cela stvar nima nobenega pomena.

— Ne bojte se! Nič se ji ne

zgodilo, — odvrne komedijant energično, — če tudi vem, da sovražiš svojega brata in bi ti bilo maščevanje, če bi mogel storiti njegovi hčerki kaj žalega.

— Ako mu ugrabim otroka, mi je to dovolj maščevanja, — odvrne propalica. — Ali misliš, Mihajlo Bakunjin, da ne vem, kaj nameravaš? Postaviš bodečo drugo deklico na Klarisovo mesto, ki naj bi uničila mojega brata.

Bakunjin ga ježno pogleda.

— Ne briga se za moje načrte, — reče komedijantu. — Ne delam nikakega zločina temveč držim se svetopisemskih besed: oko za oko, zob za zob! A ti si moje tiho orodje, komedijant! Nimaš ničesar vprava, temveč storiš, kar ti ukazem! Kraljevsko te bom nagradil, če bom zadovoljen s teboj.

(Dalje prihodnjic)

Senator Smith iz South Caroline in njegova vnukinja se prav dobro razumeta, kot je videti. Senator je zmagal nad kandidatom Olin D. Johnsonom, katerega je podpiral Roosevelt.

WOLFF HEATING CO. Telefon: 9218
AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
največji Clevelandki razpečevalci
Vroč zrak, para, grejnice z vročo vodo in ventilacijski sistem instalirani.
F.H.A. odplačila—3 leta za plačati
Nobenega plačila takoj.
Proračun zastoj. — Sprejemamo naročila izven mesta.
Popravila in razni deli znižani v ceni.
Vprašajte za našega slov. zastopnika.
715 EAST 103rd STREET CLEVELAND, OHIO

Kupite premog in koks
PRI
CENTRAL COAL & COKE CO.
Popolnoma jugoslovansko podjetje, jugoslovansko delavstvo in lastništvo. Boljšega premoga za nižjo ceno ne dobite kot pri
CENTRAL COAL & COKE CO.
Pokličite Endicott 1132
Izven delavskih ur kličite: KEnmore 1685-W
Naši zastopniki: Josip Grdina, 6121 St. Clair Ave. — Frank Lavrich, 1090 E. 66th St. — George Sekulich, 14310 Thames Ave. — Eli Dodch, 4736 E. 94th St. — Kosta Hromish, 1955 W. 48th St. — John Lekson, 1209 E. 173rd St.
Pridite osebno v našo trgovino, vhod na 2028 E. 65 St., pri Euclid Ave. Ali pa se obrnite do naših zastopnikov.

UČITE SE ANGLEŠČINE
iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$ 2.00**
Naročila sprejema
KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

LOUIS OBLAK
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine za dom.
6612 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 2978

VLOGE v tej posojilnici
zavarovano do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.
Sprejemamo osebne in družbene vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEnd. 6670